Valtiovarainministeriön asetus

eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista annetun lain (680/1976) 5 §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa zz/2026:

1 §

Yleishyödyllisten yhteisöjen verovapauslautakunta on päätösvaltainen, kun läsnä on kokouksen puheenjohtajan lisäksi vähintään viisi muuta jäsentä.

Lautakunnan päätökseksi tulee mielipide, jota useimpien on katsottava kannattaneen tai äänten mennessä tasan se mielipide, joka on verovelvolliselle edullisempi. Jos tätä perustetta ei voida soveltaa, päätökseksi tulee mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

2 §

Lautakunta saa ottaa yhden tai useamman sivutoimisen sihteerin, joka valmistelee ja esittelee lautakunnassa käsiteltävät asiat. Lautakunta voi kuulla asiantuntijoita ja hankkia tarpeellisina pitämiään selvityksiä ja lausuntoja.

3 §

Lautakunnan kokouksessa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään ehdotukset, äänestykset ja annetut lausunnot.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tällä asetuksella kumotaan eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista 16 päivänä joulukuuta 1994 annettu asetus (1230/1994) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Helsingissä x.x.20xx

Valtiovarainministeri Riikka Purra

Erityisasiantuntija Miina Lehtonen

1.10.2026

Vero-osasto
Erityisasiantuntija Miina Lehtonen

Valtiovarainministeriön asetus eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista

1. Tausta

Valtioneuvosto antoi 24.9.2026 eduskunnalle hallituksen esityksen asetuksenantovaltuussääntelyn päivittämistä ja eräiden lakien kumoamista valtiovarainministeriön hallinnonalalla koskevaksi lainsäädännöksi (HE 193/2026 vp). Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi 30 valtiovarainministeriön hallinnonalan lakia siten, että niiden asetuksenantovaltuuksia koskevat säännökset päivitettäisiin vastaamaan nykyisiä täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden vaatimuksia taikka että nykyiset asetuksentasoiset säännökset nostettaisiin lain tasolle. Esityksen tavoitteena on mahdollistaa uusien asetusten antaminen ja asetusten muuttaminen valtuussäännösten nojalla sekä poistaa turha valtuussääntely. Ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2027 alusta. Hallituksen esityksessä ehdotetaan muutettavaksi muun ohessa eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista annettua lakia (680/1976), jäljempänä *verohuojennuslaki*. Muutosehdotus kohdistuu verohuojennuslain 5 ja 12 §:ään.

Voimassa oleva 12 § sisältää yleisen asetuksenantovaltuuden. Tämän pykälän nojalla on annettu asetus eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista (1230/1994), jäljempänä *verohuojennusasetus*. Lain 5 §:ssä säädetään yleishyödyllisten yhteisöjen verovapauslautakunnasta.

Yllä mainitussa hallituksen esityksessä verohuojennuslain 5 pykälään lisättäisiin uusi 3 momentti, jonka mukaan yleishyödyllisten yhteisöjen verovapauslautakunnan tehtävänä olisi antaa Verohallinnolle lausuntoja sekä tehdä tarpeellisiksi katsomiaan esityksiä yleishyödyllisten yhteisöjen verotusta koskevissa asioissa. Pykälä vastaisi verohuojennusasetuksen 2 §:ssä nykyisin säädettyä. Muutos olisi tekninen ja sillä nostettaisiin lain tasolle nykyisin asetuksessa säädetty. Pykälään lisättäisiin myös uusi 4 momentti, jonka mukaan valtiovarainministeriön asetuksella voitaisiin säätää tarkemmin yleishyödyllisten yhteisöjen verovapauslautakunnan päätösvaltaisuudesta, päätöksentekomenettelystä, toiminnan järjestämisestä ja sihteeristä. Edellä mainituista asioista olisi tarkoituksenmukaista säätää valtiovarainministeriön asetuksella, sillä ne koskevat lautakunnan sisäistä organisointia ja menettelyä. Ministeriölle voidaan yleisesti osoittaa asetuksenantovaltaa yhteiskunnalliselta ja poliittiselta merkitykseltään vähäisemmissä asioissa sekä selvästi teknisluonteisissa ja toimeenpanoa koskevissa asioissa. Lautakunnan päätösvaltaisuudesta, päätöksentekomenettelystä, toiminnan järjestämisestä ja sihteeristä säätäminen eivät ole laajakantaisia ja periaatteellisestä tärkeitä asioita eikä niiden merkitys vaadi, että niistä tulisi säätää valtioneuvoston asetuksella. Asetuksenantovaltuus olisi täsmällisempi ja tarkkarajaisempi kuin nykyinen 12 §:n yleinen asetuksenantovaltuus, joka esitetään poistettavaksi tarpeettomana.

Verohuojennuslain asetuksenantovaltuussäännöksen muuttamisen johdosta myös voimassa olevaa verohuojennusasetusta on päivitettävä. Päivittäminen toteutetaan kumoamalla nykyinen valtioneuvoston antama

verohuojennusasetus ja korvaamalla se uudella valtiovarainministeriön antamalla verohuojennusasetuksella. Uusi verohuojennusasetus annettaisiin verohuojennuslain uuden asetuksenantovaltuussäännöksen nojalla, joka täyttää täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden vaatimukset.

2. Asian valmistelu

Asetus on valmisteltu valtiovarainministeriössä.

3. Keskeiset ehdotukset

Ehdotettu uusi valtiovarainministeriön asetus eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista, jäljempänä uusi verohuojennusasetus, korvaisi voimassa olevan verohuojennusasetuksen, joka kumottaisiin. Uusi verohuojennusasetus annettaisiin yllä mainitussa hallituksen esityksessä (HE 193/2026 vp) verohuojennuslakiin ehdotettavan 5 §:n 4 momentin nojalla. Ehdotettavan 5 §:n 4 momentin mukaan valtiovarainministeriön asetuksella voidaan säätää tarkemmin yleishyödyllisten yhteisöjen verovapauslautakunnan päätösvaltaisuudesta, päätöksentekomenettelystä, toiminnan järjestämisestä ja sihteeristä.

Uuteen verohuojennusasetukseen ehdotettavat muutokset olisivat voimassa olevaan asetukseen verrattuna luonteeltaan pääosin teknisiä. Voimassa olevan verohuojennusasetuksen yleishyödyllisten yhteisöjen verovapauslautakunnan päätösvaltaisuutta ja päätöksentekomenettelyä sekä lautakunnan sihteeriä ja toiminnan järjestämistä koskevat 3–5 § tulisivat sisällöltään muuttumattomina uuteen verohuojennusasetukseen. Uuteen verohuojennusasetukseen ei tulisi sellaisia uusia säännöksiä, joita ei olisi ollut jo voimassa olevassa verohuojennusasetuksessa.

Voimassa olevan verohuojennusasetuksen 1 ja 2 §:n säännöksille ei puolestaan enää nähtäisi tarvetta uudessa verohuojennusasetuksessa.

4. Säännöskohtaiset perustelut

1 §. Pykälässä säädettäisiin yleishyödyllisten yhteisöjen verovapauslautakunnan päätösvaltaisuudesta ja päätöksentekomenettelystä. Lautakunta olisi päätösvaltainen, kun läsnä olisi puheenjohtajan lisäksi vähintään viisi muuta jäsentä. Lautakunnan päätökseksi tulisi se mielipide, jota useimpien on katsottava kannattaneen tai äänten mennessä tasan se mielipide, joka olisi verovelvolliselle edullisempi. Jos tätä ei kuitenkaan voitaisi soveltaa, päätökseksi tulisi puheenjohtajan kannattama mielipide. Uuden verohuojennusasetuksen 1 § vastaisi sanamuodoltaan voimassa olevan verohuojennusasetuksen 3 §:ää.

2 §. Pykälässä säädettäisiin lautakunnan sihteeristä. Lautakunta saisi ottaa yhden tai useamman sivutoimisen sihteerin, joka valmistelee ja esittelee lautakunnassa käsiteltävät asiat. Pykälän mukaan lautakunta voi lisäksi kuulla asiantuntijoita ja hankkia tarpeellisena pitämiään selvityksiä ja lausuntoja. Uuden verohuojennusasetuksen 2 § vastaisi sanamuodoltaan voimassa olevan verohuojennusasetuksen 4 §:ää.

3 §. Pykälässä säädetään lautakunnan toiminnasta. Lautakunnan kokouksessa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään ehdotukset, äänestykset ja annetut lausunnot. Uuden verohuojennusasetuksen 3 § vastaisi sanamuodoltaan voimassa olevan verohuojennusasetuksen 5 §:ää.

5. Voimassa olevan verohuojennusasetuksen pykälät, joita vastaavia säännöksiä ei ehdoteta uuteen verohuojennusasetukseen

Uuteen verohuojennusasetukseen ei ehdoteta otettavaksi voimassa olevan asetuksen 1 §:ää vastaavaa säännöstä. Nykyisen 1 §:n mukaan yleishyödyllisen yhteisön on liitettävä veroilmoitukseensa jäljennös veronhuojennusta koskevasta päätöksestä. Jos jäljennöstä ei voida liittää veroilmoitukseen, se on toimitettava Verohallintoon niin pian kuin mahdollista. Nykyisin yleishyödyllisen yhteisön Verohallinnolta saama veronhuojennusta koskeva päätös tehdään ja tallennetaan yhteisön verotusta koskeviin tietoihin Verohallinnon GenTax-tietojärjestelmään. Verohuojennuspäätös on siten Verohallinnon tiedossa ja käytettävissä yhteisön veroilmoitusmenettelyn yhteydessä. Voimassa olevalle 1 §:lle ei ole siten enää nykyisin tarvetta. Muutos vähentäisi myös verovelvollisille aiheutuvaa hallinnollista taakkaa, kun niiden ei tarvitsisi enää jatkossa liittää veroilmoitukseensa liitettä, joka jo on Verohallinnon tietojärjestelmässä. Muutos vähentäisi myös Verohallinnon tietojärjestelmään tallennettavien päällekkäisten asiakirjojen määrää.

Uuteen verohuojennusasetukseen ei ehdoteta myöskään otettavaksi voimassa olevan asetuksen 2 §:ää vastaavaa säännöstä. Voimassa olevan 2 §:n mukaan yleishyödyllisten yhteisöjen verovapauslautakunnan tehtävänä on laissa säädetyn lisäksi pyynnöstä antaa Verohallinnolle lausuntoja sekä tehdä tarpeelliseksi katsomiaan esityksiä yleishyödyllisten yhteisöjen verotusta koskevissa asioissa. Edellä mainitussa hallituksen esityksessä (HE 193/2026 vp) verohuojennuslain 5 pykälän 3 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan yleishyödyllisten yhteisöjen verovapauslautakunnan tehtävänä olisi antaa Verohallinnolle lausuntoja sekä tehdä tarpeellisiksi katsomiaan esityksiä yleishyödyllisten yhteisöjen verotusta koskevissa asioissa. Lakiin ehdotettava pykälä vastaisi voimassa olevan verohuojennusasetuksen 2 §:ssä säädettyä. Muutos olisi tekninen ja sillä nostettaisiin lain tasolle nykyisin asetuksessa säädetty. Voimassa olevalle 1 §:lle ei ole siten enää nykyisin tarvetta.

6. Voimaantulo

Ehdotetaan, että asetus tulisi voimaan 1.1.2027. Asetuksen olisi tarkoitus tulla voimaan samaan aikaan kuin hallituksen esityksessä HE 193/2026 vp verohuojennuslain 5 ja 12 §:ään ehdotetut muutokset. Hallituksen esityksen mukaan mainitun lakimuutoksen on tarkoitus tulla voimaan 1.1.2027.

Asetuksella kumottaisiin voimassa oleva verohuojennusasetus (1230/1994).

7. Vaikutukset

Voimassa olevan verohuojennusasetuksen kumoamisella ja uuden verohuojennusasetuksen säätämisellä ei katsota olevan itsenäisiä vaikutuksia. Asetuksen päivittämisestä aiheutuvat muutokset olisivat pääosin luonteeltaan teknisiä. Voimassa olevan asetuksen tarpeettomaksi käyneitä säännöksiä ei otettaisi uuteen asetukseen.

Valtioneuvoston asetus

verontilityksestä

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään verontilityslain (532/1998) 5 §:n 4 momentin ja 13 §:n 5 ja 7 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat, 5 §:n 4 momentti ja 13 §:n 7 momentti laissa zz/2026 sekä 13 §:n 5 momentti laissa 477/2021, seuraavasti:

1 §

Ansio- ja pääomatuloverojen jako-osuudet sekä työnantajasuoritusten vähimmäismäärä ennakkoperintävaiheessa

Verontilityslain (532/1998) 5 §:n mukaisia veronsaajaryhmien jako-osuuksia ja työnantajasuoritusten vähimmäismäärää vahvistettaessa ja tarkistettaessa käytetään perusteena viimeksi päättynyttä verotusta. Lisäksi otetaan huomioon ansio- ja pääomatulojen sekä vastaavien vähennysten kehitys, veroperusteissa tapahtuneet ja muut asiaan vaikuttavat muutokset.

Yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuuksien perusteena käytetään viimeksi päättynyttä verotusta. Lisäksi laskentaperusteena käytetään kunnan asukasluvun ja evankelis-luterilaisen seurakunnan jäsenmäärän muutosta sekä kunnan ja seurakunnan tuloveroprosenttia.

2 §

Yksittäisten kuntien yhteisöveron jako-osuuksien laskentaperusteet

Yritystoimintaerän laskentaperusteena käytetään Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisterin tietoja. Kullekin verontilityslain 13 §:n 5 momentissa mainitulle tietojen saajalle toimitetaan kustakin yritystoimintaerän laskentaeräryhmästä enintään 50 suurimman kunnassa toimivan yrityksen mainitussa momentissa tarkoitetut tiedot.

Metsäerän ja metsävero-osuuden laskentaperusteena käytetään Luonnonvarakeskuksen laskemia verontilityslain 13 §:n 4 momentissa tarkoitetun aluejaottelun mukaisia bruttokantorahatulotietoja. Mainitussa momentissa tarkoitetuilta luonnonsuojelualueilta saamatta jääneiden kantorahatulojen arvioina käytetään Metsähallituksen asianomaisille metsämaille laskemaa vuotuista tuottoa.

3 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2027.

Tällä asetuksella kumotaan verontilitysasetus (804/1998).

Helsingissä x.x.20xx

…ministeri Etunimi Sukunimi

Nimike Etunimi Sukunimi

Vero-osasto
Neuvotteleva virkamies Pertti Nieminen

Valtioneuvoston asetus verontilityksestä

Tausta

Valtioneuvosto antoi 24.9.2026 eduskunnalle hallituksen esityksen asetuksenantovaltuussääntelyn päivittämistä ja eräiden lakien kumoamista valtiovarainministeriön hallinnonalalla koskevaksi lainsäädännöksi (HE 193/2026 vp). Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi 30 valtiovarainministeriön hallinnonalan lakia siten, että niiden asetuksenantovaltuuksia koskevat säännökset päivitettäisiin vastaamaan nykyisiä täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden vaatimuksia taikka että nykyiset asetuksentasoiset säännökset nostettaisiin lain tasolle. Esityksen tavoitteena on mahdollistaa uusien asetusten antaminen ja asetusten muuttaminen valtuussäännösten nojalla sekä poistaa turha valtuussääntely. Ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2027 alusta. Hallituksen esityksessä ehdotetaan muutettavaksi muun ohessa verontilityslakia (532/1998). Muutosehdotukset kohdistuvat verontilityslain 5, 13, 14 ja 24 §:ään. Lisäksi esityksessä ehdotetaan, että verontilityslakiin lisätään uusi 1 a §.

Voimassa oleva verontilityslain 24 §:n 1 momentti sisältää yleisen asetuksenantovaltuuden. Osittain tämän pykälän nojalla on annettu verontilitysasetus (804/1998). Verontilitysasetus on myös annettu osaksi verontilityslain 14 §:n nojalla.

Yllä mainitussa hallituksen esityksessä verontilityslain 24 §:n 1 momentti ehdotetaan kumottavaksi. Lisäksi lakiin ehdotetaan lisättäväksi uudet asetuksenantovaltuudet 5 §:n 4 momenttiin ja 13 §:n 7 momenttiin.

Verontilityslain asetuksenantovaltuussäännösten muuttamisen johdosta myös voimassa olevan verontilitysasetuksen päivittäminen on katsottu tarpeelliseksi. Päivittäminen on perusteltua toteuttaa kumoamalla nykyinen verontilitysasetus ja korvaamalla se uudella verontilitysasetuksella. Uusi verontilitysasetus annettaisiin verontilityslain uusien asetuksenantovaltuussäännöksien nojalla, jotka täyttävät täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden vaatimukset.

Asian valmistelu

Asetus on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä Verohallinnon kanssa.

Keskeiset ehdotukset

Ehdotettu uusi valtioneuvoston asetus verontilityksestä, jäljempänä *uusi verontilitysasetus*, korvaisi voimassa olevan verontilitysasetuksen, joka kumottaisiin. Uusi verontilitysasetus annettaisiin verontilityslain 13 §:n 5 momentin sekä yllä mainitussa hallituksen esityksessä (HE 193/2026 vp) ehdotettavien 5 §:n 4 momentin ja 13 §:n 7 momentin nojalla.

Verontilityslain 13 §:n 5 momentin mukaan Verohallinto toimittaa salassapitoa koskevien säännösten estämättä kullekin kunnalle tiedon yhteisölle maksuunpannusta yhteisöverosta siltä osin kuin jako-osuuksien laskennassa käytetty maksuunpantu yhteisövero kohdistuu tähän kuntaan. Verohallinto toimittaa salassapitosäännösten estämättä lisäksi Suomen Kuntaliitto ry:lle kaikkien kuntien osalta sekä Ahvenanmaan maakunnan hallitukselle ja Ålands kommunförbundille Ahvenanmaan maakunnan kuntien osalta tiedot yhteisöille maksuunpannuista yhteisöveroista tietojen tarkistamista varten. Valtioneuvoston asetuksella säädetään niiden yhteisöjen lukumäärästä, joiden osalta tietoja toimitetaan.

Hallituksen esityksessä HE 193/2026 vp ehdotetun verontilityslain 5 §:n 4 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset veronsaajaryhmien jako-osuuksien ja työnantajasuoritusten vähimmäismäärän sekä yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuuksien vahvistamisessa ja tarkistamisessa käytettävistä laskentaperusteista. Samassa esityksessä ehdotetun 13 §:n 7 momentin mukaan valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset yritystoimintaerän, metsäerän ja metsävero-osuuden laskentaperusteista.

Uuteen verontilitysasetukseen ehdotettavat muutokset olisivat voimassa olevaan asetukseen verrattuna luonteeltaan pääosin teknisiä. Voimassa olevan verontilitysasetuksen 1 ja 2 § tulisivat sisällöltään pääosin muuttamattomina uuteen verontilitysasetukseen. Voimassa olevan verontilitysasetuksen 3 ja 4 §:ää vastaaville säännöksille ei puolestaan enää nähtäisi tarvetta uudessa verontilitysasetuksessa. Uuteen asetukseen ei tulisi sellaisia uusia säännöksiä, joita ei olisi ollut jo voimassa olevassa verontilitysasetuksessa.

Säännöskohtaiset perustelut

1 §. Ansio- ja pääomatuloverojen jako-osuudet sekä työnantajasuoritusten vähimmäismäärä ennakkoperintävaiheessa. Pykälässä annettaisiin tarkempia säännöksiä veronsaajaryhmien jako-osuuksien ja työnantajasuoritusten vähimmäismäärän sekä yksittäisten kuntien ja seurakuntien jako-osuuksien vahvistamisessa ja tarkistamisessa käytettävistä laskentaperusteista. Asetuksen 1 § vastaisi sanamuodoltaan voimassa olevan verontilitysasetuksen 1 §:ää.

2 §. Yksittäisten kuntien yhteisöveron jako-osuuksien laskentaperusteet. Pykälän 1 momentissa säädettäisiin yritystoimintaerän laskentaperusteista.

Lisäksi 1 momentissa säädettäisiin, että kullekin verontilityslain 13 §:n 5 momentissa mainitulle tietojen saajalle toimitetaan kustakin yritystoimintaerän laskentaeräryhmästä enintään 50 suurimman kunnassa toimivan yrityksen mainitussa momentissa tarkoitetut tiedot. Uudessa verontilitysasetuksessa viitattaisiin tietojen saajien osalta verontilityslain 13 §:n 5 momentissa mainittuihin tahoihin. Tällaisia tahoja ovat kuntien lisäksi myös Suomen Kuntaliitto ry kaikkien kuntien osalta sekä Ahvenanmaan maakunnan hallitus ja Ålands kommunförbund Ahvenanmaan maakunnan kuntien osalta. Voimassa olevan asetuksen 2 §:n 1 momentissa mainitaan nimeltä vain kunnat ja Suomen Kuntaliitto ry. Uuden asetuksen 2 §:n 1 momentin sanamuoto ottaisi huomioon kaikki verontilityslain 13 §:n 5 momentissa mainitut tahot eli siten myös Ahvenanmaan maakunnan hallituksen ja Ålands Kommunförbundin. Muilta osin 2 §:n 1 momentti vastaisi voimassa olevan asetuksen 2 §:n 1 momenttia.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin metsäerän ja metsävero-osuuden laskentaperusteista. Pykälän 2 momentti vastaisi sanamuodoltaan voimassa olevan verontilitysasetuksen 2 §:n 2 momenttia.

Voimassa olevan verontilitysasetuksen pykälät, joita vastaavia säännöksiä ei ehdoteta uuteen asetukseen

Voimassa olevan asetuksen 3 §:ssä säädetään virhetilanteessa takaisin perittävistä veroista. Pykälän mukaan verontilityslain 21 §:n 2 momentissa tarkoitetun veronsaajalta perittävän määrän eräpäivä on 14 päivän kuluttua perintäilmoituksen päivämäärästä. Jos eräpäivä ei ole pankkipäivä, voi perittävän määrän maksaa seuraavana pankkipäivänä. Pykälä on alkuperäisessä muodossaan vuodelta 1998.

Vuoden 2018 alusta voimaan tulleen verontilityslain 21 §:n 1 momentin mukaan jos veronsaajalle on erehdyksessä tilitetty liikaa tai liian vähän, virhe oikaistaan seuraavan kausitilityksen yhteydessä. Pykälän 2 momentin mukaan olennainen virhe on oikaistava, ja liian pieninä tilitetyt verot on maksettava seuraavaa tilitystä odottamatta. Takaisin perittävä määrä on annettava tiedoksi veronsaajalle.

Vuoden 2018 verontilitysmenettelyn uudistamisen jälkeen verontilityslain tarkoittamat takaisin perittävät verot vähennetään siten aina seuraavan tai seuraavien kuukausitilityksien yhteydessä. Ennen uudistusta liian suurina tai liian pieninä tilitetyt verot oli perittävä tai maksettava seuraavaa tilitystä odottamatta.

Vuonna 2018 voimaan tulleiden verontilityslain 21 §:n 1 ja 2 momentin johdosta voimassa olevan verontilitysasetuksen 3 §:n perittävän veron eräpäivää koskeva säännös on menettänyt merkityksensä. Vastaavaa säännöstä ei siten ole tarpeen sisällyttää uuteen verontilitysasetukseen.

Voimassa olevan verontilitysasetuksen 4 §:ssä säädetään toimivaltaisesta viranomaisesta. Pykälän mukaan verontilityslaissa tarkoitetut tilitykset tekee ja maksattaa Verohallinto. Verontilityslaissa ei ole ollut aiemmin

toimivaltasäännöstä. Yllä mainitussa hallituksen esityksessä HE 193/2026 vp ehdotetaan, että toimivaltasäännös nostettaisiin lain tasolle. Verontilityslakiin lisättäisiin uusi 1 a §, jonka mukaan toimivaltainen viranomainen olisi Verohallinto. Uudessa verontilitysasetuksessa ei olisi tarpeen säätää toimivaltaisesta viranomaisesta, koska asiasta säädettäisiin jatkossa verontilityslain 1 a §:ssä.

Voimaantulo

Ehdotetaan, että asetus tulisi voimaan 1.1.2027. Asetuksen olisi tarkoitus tulla voimaan samaan aikaan kuin hallituksen esityksessä HE 193/2026 vp verontilityslakiin ehdotetut muutokset. Hallituksen esityksen mukaan verontilityslain muutoksen on tarkoitus tulla voimaan 1.1.2027.

Asetuksella kumottaisiin voimassa oleva verontilitysasetus (804/1998).

Ehdotuksen vaikutukset

Voimassa olevan verontilitysasetuksen kumoamisella ja uuden verontilitysasetuksen säätämisellä ei katsota olevan itsenäisiä vaikutuksia. Asetuksen päivittämisestä aiheutuvat muutokset olisivat pääosin luonteeltaan teknisiä. Voimassa olevan asetuksen tarpeettomaksi käyneitä säännöksiä ei otettaisi uuteen asetukseen.

Valtioneuvoston asetus

verotusmenettelystä

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 14 §:n 5 momentin ja 94 §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat, 14 §:n 5 momentti laissa 772/2016 ja 94 § laissa xx/2026, seuraavasti:

1 §

Verotarkastusmenettely

Verotarkastuksen kuluessa verovelvolliselle on, mikäli mahdollista, kerrottava tarkastuksen tavoitteista, tarkastuksen kulusta ja jatkotoimenpiteistä sekä selvitettävä tarkastuksessa esiin tulleet seikat. Lisäksi verovelvolliselle annetaan tarvittaessa verotusta koskevaa opastusta ja neuvontaa.

Verotarkastuskertomus on laadittava viivytyksettä. Tarkastuskertomuksesta tulee käydä ilmi ainakin tarkastuksen kulku, tarkastettu aineisto, verotukseen vaikuttavat seikat, tarkastuksella annettu ohjaus, verovelvollisen esittämä selvitys, sovellettavat säännökset sekä tarkastajan tekemät johtopäätökset ja niiden perustelut.

Verotarkastuskertomuksen valmistuttua verovelvolliselle on varattava kohtuullisessa määräajassa tilaisuus tulla kuulluksi. Verovelvollista kuultaessa on kerrottava, mistä asioista verovelvollisen olisi erityisesti esitettävä selvitystä.

Verotarkastus voidaan toimeenpanna jo tilikauden aikana.

2 §

Verotarkastuksessa esitettävä aineisto ja omaisuus

Verotarkastuksessa on esitettävä tarkastettavaksi kaikki elinkeino- tai muuhun tulonhankkimistoimintaan liittyvä aineisto ja omaisuus.

Verotarkastuksessa esitettävää aineistoa ovat tasekirja, tase-erittely ja muut kirjanpitokirjat, tilipuitteet käyttöaikaa koskevin merkinnöin, kirjaussuunnitelma, koneellisen kirjanpidon menetelmäkuvaus, tositteet, kirjeenvaihto, muistiinpanot sekä muu kirjanpitoaineisto ja laskentatoimeen kuuluva aineisto, sopimus- ja velkakirjat sekä pöytäkirjat. Aineiston esittämisvelvollisuus koskee kirjallisia ja kuvallisia esityksiä (*asiakirja*) sekä sellaisia tietovälineitä, joiden sisältö on luettavissa, katseltavissa, kuunneltavissa tai muuten ymmärrettävissä vain teknisin apuvälinein (*tekninen tallenne*). Omaisuudella tarkoitetaan toimintaan kuuluvia varastoja ja muuta omaisuutta.

Esittämisvelvollisen on esitettävä tarkastettavaksi myös kaikki muu aineisto ja omaisuus, joka saattaa olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

3 §

Verotarkastuksen suorittamispaikka

Verotarkastus toimitetaan verovelvollisen toimitiloissa, tilitoimistossa, muualla asiamiehen tai edustajan tiloissa tai Verohallinnossa. Jos verotarkastus toimitetaan muualla kuin Verohallinnossa, verovelvollisen on asetettava verotarkastuksen suorittavan virkamiehen käyttöön tarkoituksenmukaiset tilat sekä tarpeelliset välineet ja avustavat henkilöt. Asiakirjat ja tekniset tallenteet on esitettävä tarkastettavaksi tai toimitettava sinne, missä verotarkastus suoritetaan. Teknisistä tallenteista on viranomaisen kehotuksesta valmistettava jäljennökset verotarkastusta suorittavan henkilön käyttöön, jos se on tarkastuksen suorittamista varten tarpeen.

Edellä 1 momentissa välineellä tarkoitetaan teknistä välinettä, jolla tekniset tallenteet voidaan saattaa luettavaan, katseltavaan, kuunneltavaan tai muuten ymmärrettävään muotoon.

4 §

Asiakirjojen allekirjoittamatta jättäminen

Verotusta koskevaan päätökseen tai muuhun asiakirjaan, joka annetaan automaattista tietojenkäsittelyä tai muutoin ainakin osittain painomenetelmää käyttäen, voidaan jättää allekirjoitus merkitsemättä.

5 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2027.

Tällä asetuksella kumotaan verotusmenettelystä annettu asetus (763/1998).

Helsingissä x.x.20xx

…ministeri Etunimi Sukunimi

Nimike Etunimi Sukunimi

Vero-osasto
Neuvotteleva virkamies Pertti Nieminen

Valtioneuvoston asetus verotusmenettelystä

Tausta

Valtioneuvosto antoi 24.9.2026 eduskunnalle hallituksen esityksen asetuksenantovaltuussääntelyn päivittämistä ja eräiden lakien kumoamista valtiovarainministeriön hallinnonalalla koskevaksi lainsäädännöksi (HE 193/2026 vp). Esityksessä ehdotetaan muutettaviksi 30 valtiovarainministeriön hallinnonalan lakia siten, että niiden asetuksenantovaltuuksia koskevat säännökset päivitettäisiin vastaamaan nykyisiä täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden vaatimuksia taikka että nykyiset asetuksentasoiset säännökset nostettaisiin lain tasolle. Esityksen tavoitteena on mahdollistaa uusien asetusten antaminen ja asetusten muuttaminen valtuussäännösten nojalla sekä poistaa turha valtuussääntely. Ehdotetut lait on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2027 alusta. Hallituksen esityksessä ehdotetaan muutettavaksi muun ohessa verotusmenettelystä annettua lakia (1558/1995), jäljempänä *verotusmenettelylaki*. Muutosehdotus kohdistuu verotusmenettelylain 94 §:ään.

Voimassa oleva 94 § sisältää yleisen asetuksenantovaltuuden. Osittain tämän pykälän nojalla on annettu asetus verotusmenettelystä (763/1998), jäljempänä *verotusmenettelyasetus*. Verotusmenettelyasetus on myös annettu osaksi verotusmenettelylain 14 §:n 5 momentin nojalla.

Yllä mainitussa hallituksen esityksessä verotusmenettelylain 94 §:ää ehdotetaan muutettavaksi siten, että yleinen asetuksenantovaltuus korvattaisiin täsmällisellä ja tarkkarajaisella valtuudella, jonka mukaan päätöksen tai muun asiakirjan allekirjoittamatta jättämisestä säädetään valtioneuvoston asetuksella. Ehdotettu valtuussäännös vastaisi sisällöltään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain (768/2016) 55 §:n 3 momentin asetuksenantovaltuutta. Verotusmenettelylakiin ei nähty tarvetta lisätä samassa yhteydessä muita tarkkarajaisia asetuksenantovaltuuksia.

Verotusmenettelylain asetuksenantovaltuussäännösten muuttamisen johdosta myös voimassa olevan verotusmenettelyasetuksen päivittäminen on katsottu tarpeelliseksi. Päivittäminen on perusteltua toteuttaa kumoamalla nykyinen verotusmenettelyasetus ja korvaamalla se uudella verotusmenettelyasetuksella. Uusi verotusmenettelyasetus annettaisiin verotusmenettelylain uusien

asetuksenantovaltuussäännöksien nojalla, jotka täyttävät täsmällisyyden ja tarkkarajaisuuden vaatimukset.

Asian valmistelu

Asetus on valmisteltu valtiovarainministeriössä yhteistyössä Verohallinnon kanssa.

Keskeiset ehdotukset

Ehdotettu uusi valtioneuvoston asetus verotusmenettelystä, jäljempänä *uusi verotusmenettelyasetus*, korvaisi voimassa olevan verotusmenettelyasetuksen, joka kumottaisiin. Uusi verotusmenettelyasetus annettaisiin verotusmenettelylain 14 §:n 5 momentin sekä yllä mainitussa hallituksen esityksessä (HE 193/2026 vp) ehdotettavan 94 §:n nojalla. Verotusmenettelylain 14 §:n 5 momentin mukaan verotarkastuksessa noudatettavasta menettelystä sekä esitettävästä aineistosta ja omaisuudesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Hallituksen esityksessä HE 193/2026 vp ehdotetun 94 §:n mukaan päätöksen tai muun asiakirjan allekirjoittamatta jättämisestä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Uuteen verotusmenettelyasetukseen ehdotettavat muutokset olisivat voimassa olevaan asetukseen verrattuna luonteeltaan pääosin teknisiä. Voimassa olevan verotusmenettelyasetuksen verotarkastusmenettelyä koskevat 2–4 § tulisivat sisällöltään muuttamattomina uuteen verotusmenettelyasetukseen. Samoin asiakirjojen allekirjoittamatta jättämistä koskeva voimassa olevan asetuksen 5 §:ää vastaava säännös tulisi uuteen asetukseen. Uuteen asetukseen ei tulisi sellaisia uusia säännöksiä, joita ei olisi ollut jo voimassa olevassa verotusmenettelyasetuksessa.

Voimassa olevan verotusmenettelyasetuksen 1, 6 ja 10 §:ää vastaaville säännöksille ei puolestaan enää nähtäisi tarvetta uudessa verotusmenettelyasetuksessa. Voimassa olevan asetuksen 7–9 § on kumottu jo aiemmin asetuksilla 1398/2001 ja 1046/2012.

Säännöskohtaiset perustelut

1 §. Verotarkastusmenettely. Pykälässä annettaisiin tarkempia säännöksiä verotarkastusmenettelystä. Säännökset koskisivat muun ohessa verovelvolliselle verotarkastuksen kuluessa kerrottavia asioita, verotarkastuskertomuksen sisältöä ja verovelvollisen kuulemista verotarkastuskertomuksesta. Asetuksen 1 § vastaisi sanamuodoltaan voimassa olevan verotusmenettelyasetuksen 2 §:ää.

2 §. Verotarkastuksessa esitettävä aineisto ja omaisuus. Pykälässä säädettäisiin verotarkastuksessa esitettävästä aineistosta ja omaisuudesta. Asetuksen 2 § vastaisi sanamuodoltaan voimassa olevan verotusmenettelyasetuksen 3 §:ää.

3 §. Verotarkastuksen suorittamispaikka. Pykälässä säädettäisiin verotarkastuksen suorittamispaikasta. Jos verotarkastus toimitetaan muualla kuin Verohallinnossa, verovelvollisen olisi asetettava verotarkastuksen suorittavan virkamiehen käyttöön tarkoituksenmukaiset tilat sekä tarpeelliset välineet ja avustavat henkilöt. Pykälässä säädettäisiin myös jäljennösten valmistamisesta teknisistä tallenteista. Asetuksen 3 § vastaisi sanamuodoltaan voimassa olevan verotusmenettelyasetuksen 4 §:ää.

4 §. Asiakirjojen allekirjoittamatta jättäminen. Pykälän mukaan verotusta koskevaan päätökseen tai muuhun asiakirjaan, joka annetaan automaattista tietojenkäsittelyä tai muutoin ainakin osittain painomenetelmää käyttäen, voitaisiin jättää allekirjoitus merkitsemättä. Asetuksen 4 § vastaisi sanamuodoltaan voimassa olevan verotusmenettelyasetuksen 5 §:ää. Saman sisältöinen säännös on myös oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun valtioneuvoston asetuksen (1355/2016) 15 §:ssä. Verotuspäätökseen ja täydentävään verotuspäätökseen merkittävistä tiedoista säädetään verotusmenettelylain 51 ja 51 a §:ssä.

Voimassa olevan verotusmenettelyasetuksen pykälät, joita vastaavia säännöksiä ei ehdoteta uuteen asetukseen

Voimassa olevan asetuksen 1 §:ssä säädetään sijoitusrahaston ja eräiden yhteisöjen ilmoittamisvelvollisuudesta. Pykälän mukaan tuloverolain (1535/1992) 20 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun sijoitusrahaston ja varallisuusverolain (1537/1992) 5 §:n 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetun yhteisön tulee siitä huolimatta, että ne ovat varallisuuden perusteella suoritettavasta verosta vapaat, verotusta varten kehotuksetta antaa varojaan ja velkojaan koskevat tiedot sen mukaan kuin valtiovarainministeriö määrää. Pykälä on alkuperäisessä muodossaan vuodelta 1998.

Vuoden 2006 alusta voimaan tullessa verotusmenettelylain 7 §:n 6 momentissa säädetään muun ohessa, että tuloverolain 20–22 §:ssä tarkoitetun yhteisön ei tarvitse antaa kehotuksetta veroilmoitusta yksinomaan varoistaan ja veloistaan, ellei kysymys ole kiinteistöverotukseen vaikuttavista, verovuoden aikana muuttuneista tiedoista. Sijoitusrahastoihin sovelletaan verotusmenettelylain 7 §:n 6 momenttia, eikä voimassa olevan verotusmenettelyasetuksen 1 §:n säännös ole siten enää merkityksellinen.

Voimassa olevan verotusmenettelyasetuksen 6 §:ssä säädetään verotustietojen ilmoittamisesta kunnalle ja seurakunnalle. Pykälän mukaan Verohallinnon on ilmoitettava kunnalle arvio maksettavasta kunnallisverosta ja seurakunnalle arvio maksettavasta kirkollisverosta sekä arvio kunnalle maksettavasta yhteisöverosta viimeistään verovuotta seuraavan vuoden syyskuun 16. päivään mennessä.

Verohallinto julkaisee 6 §:ssä tarkoitettuja arvioita verojen määristä julkisella veronsaajien palvelut -internetsivuilla[1]. Ennakkotietoja edellisen verovuoden maksuunpantujen verojen määrästä julkaistaan useaan otteeseen verovuotta seuraavan kesäkuun ja lokakuun välisenä aikana. Julkaistavat ennakkotiedot sisältävät kunta- ja seurakuntakohtaiset arviot valmistuvan verovuoden maksuunpantavista veroista ja niiden oikaisuista. Julkaistut tiedot sisältävät myös arvion valmistuvan verovuoden veronpalautusten ja jäännösverojen määristä. Julkaistavat tiedot ovat summatietoja kunnille ja seurakunnille tulevien verojen määristä, eivätkä ne sisällä salassa pidettäviä verovelvolliskohtaisia verotustietoja.

Uuteen verotusmenettelyasetukseen ei ehdoteta otettavaksi voimassa olevan asetuksen 6 §:ää vastaavaa säännöstä. Verohallinto julkaisee vakiintuneesti pykälässä tarkoitetut tiedot julkisesti internetsivuillaan. Julkaistavien tietojen sisältö on laajempi kuin pykälässä edellytetään ja tietoja myös julkaistaan ajallisesti jo aikaisemmin kuin pykälä edellyttää.

Mainittua pykälää voidaan pitää ongelmallisena myös säädöstason näkökulmasta. Ennakkotietojen antamisesta kunnille ja seurakunnille verovuonna maksuunpantavista veroista ei ole olemassa laintasoisia säännöksiä. Tällaisia säännöksiä ei myöskään ehdoteta lisättäväksi verotusmenettelylakiin tai verontilityslakiin (532/1998) eduskunnan käsiteltävänä olevassa hallituksen esityksessä HE 193/2026 vp. Olemassa ei siis ole sellaisia laintasoisia perussäännöksiä, joiden nojalla asetuksella voisi antaa tarkempia säännöksiä.

Tietojen julkaisemista koskevalle sääntelylle ei siten nähdä olevan jatkossa enää tarvetta, koska tietojen julkaisemisesta on muodostunut vakiintunut käytäntö. Verohallinto myös julkaisee tietoja laajemmin kuin voimassa olevan verotusmenettelyasetuksen 6 §:ssä edellytetään. Tiedot eivät myöskään sisällä henkilötietoja tai salassa pidettäviä verotustietoja, jonka takia tietojen antamisesta ei ole tarpeen säätää lain tasolla. Tietojen antamista koskevan säännöksen poistumisella ei ole tarkoitus muuttaa millään tavoin kuntien ja seurakuntien tiedonsaantia. Verohallinto julkaisisi jatkossakin tiedot samalla tavalla kuin nykyään.

Voimassa olevan verotusmenettelyasetuksen 10 §:ssä säädetään muutoksenhakua koskevien asiakirjojen säilyttämisestä. Pykälän mukaan hallinto-oikeus ja korkein hallinto-oikeus lähettävät valituksen ratkaistuaan valitusta koskevat asiakirjat Verohallintoon säilytettäväksi. Samasta asiasta säädetään nykyään identtisesti myös Verohallinnosta annetun lain (503/2010) 34 §:ssä. Voimassa olevan verotusmenettelyasetuksen 10 §:lle ei siten ole enää tarvetta.

Voimaantulo

[1] https://veronsaajat.vero.fi/

Ehdotetaan, että asetus tulisi voimaan 1.1.2027. Asetuksen olisi tarkoitus tulla voimaan samaan aikaan kuin hallituksen esityksessä HE 193/2026 vp verotusmenettelylain 94 §:ään ehdotettu muutos. Hallituksen esityksen mukaan mainitun lakimuutoksen on tarkoitus tulla voimaan 1.1.2027.

Asetuksella kumottaisiin voimassa oleva verotusmenettelyasetus (763/1998).

Ehdotuksen vaikutukset

Voimassa olevan verotusmenettelyasetuksen kumoamisella ja uuden verotusmenettelyasetuksen säätämisellä ei katsota olevan itsenäisiä vaikutuksia. Asetuksen päivittämisestä aiheutuvat muutokset olisivat pääosin luonteeltaan teknisiä. Voimassa olevan asetuksen tarpeettomaksi käyneitä säännöksiä ei otettaisi uuteen asetukseen.